

August 1881 gaar i samme Retning. Jeg skal nævne, at Lotteriet findes i Italien. Det er netop Lotteriets Hjemland, dets forjættede Land, hvorfra det har spredt sig ud over den øvrige Verden. Det er der i høi Grad organiseret, men anses ogsaa der af en stor Mængde for en betydelig Ulfkfe for Landet. Det Samme er vistnok Tilfældet i Østerrig-Ungarn. Men fuldstændig ophævet er Lotteriet i England siden 1826 og i Belgien siden 1830, og det paastaas, at efter at det blev ophævet, viste det sig, at i Bryssel blev indløst flere Banter fra Laanefontorerne, og at færre blev satte. Det var altsaa en meget glædelig Foranstaltning. Lotteriet blev ophævet i Frankrig 1836, og det anføres, at der derefter kom mere i Sparekasserne. Det er ophævet i Hessen-Darmstadt 1832 og i flere tydske Smaastater, som jeg ikke nærmere skal opholde mig ved. Men for at vise, hvorledes Bevægelsen har været i denne Henseende i Tyskland, skal jeg nævne, at efter Annektionen af Hannover og Fristaten Frankfurt am Main blev Lotteriet ophævet i Hannover, Osnaabrück og Frankfurt am Main. Der har fundet mange Forhandlinger Sted i Tyskland angaaende Lotteriet, navnlig i det preussiske Abgeordnetehaus, og ved en af de Leiligheder var der en Taler, som udtalte, at Holland og Danmark vare omtrent de eneste Kulturlande i det nordlige Europa, der havde Statslotteri, og en Franktmand, som har omtalt disse Forhandlinger, meddeler, at det blev gjort gjældende, at den offentlige Mening ikke kunde begribe, hvorledes det kunde være ulovligt at deltage i fremmed Lotterispil, naar Staten selv udsteder Lotteriløbder. At Staten, naar den har en saadan Indtægt og kan bruge disse Penge til alt Muligt — ogsaa til Ting, som Borgerne ikke synes om — holder paa den, kan mon jo meget godt forståa. Og maaste holder Staten ogsaa paa den af andre Grunde, idet dette Lotteri nødvendig-gjør en Del Embeds- og Bestillingsmænd, som Kollektorer og Andre, som Regjeringen ansætter, og det er jo altid behageligt at have saadanne smaa Bestillinger til at lønne Bøtterne med. Men ellers viser det sig af disse Forhandlinger i Tyskland, at der der var en stigende Stemning for at faae Lotterierne affattede, uagtet den ikke har kunnet trænge igjennem endnu. Det sidste Udslag har disse Forhandlinger fundet i Preussen i Loven af 29de Juli 1885, der var rettet imod Spillet i Fremmedlotterier, og en Skærpselse af disse Bestemmelser er jo Noget, der er godt i og for sig. Man kan ikke vente, til alle andre Lande have ophævet Lotteriet, thi saa kom man aldrig nogen

Vel. Der er Noget, som maa gaa i Spidsen. Jeg tror ikke, at der for et Land som Danmark er overmaade Meget at risikere ved at gaa i Spidsen i et saadant Tilfælde, man ser jo paa den anden Side, hvor overordentlig vanskeligt det er at blive af med de Lotterier, man har. Jeg skal ikke tale om Italien, men ogsaa i Holland har man i den nyere Tid faaet en Lov om Statslotteriet, uagtet der ogsaa der ved Forhandlingerne viste sig stærk Modstand imod overhovedet at beholde Lotteriet, hvorimod man i de nyere Stater og i ganske unge Stater som Argentina ser, at man har let ved ligefrem at forbyde Lotterispil. Der findes i Argentina saaledes en Lov af 1885 om Forbud imod Lotteri. Det er ganske interessant, naar man følger disse Forhandlinger og den Statistik, som findes om Lotterivæsenet, at se, hvor overordentlig stor Forskjel der er paa den Risiko, der er ved at spille i de fremmede Lotterier. Disse fremmede Lotterier ere meget forskjellig indrettede, og man har da i Tyskland opstillet en Maalestok, ifølge hvilken man risikerer mindst ved at spille i det preussiske Lotteri — jeg maa dog gjøre den Bemærkning, at Statistiken er gjort til Brug for Preussen — nemlig $\frac{1}{2}$ Mark pr. Indbygger, i Sachsen 6, i Hamborg 22 og i Brunsvig 26. Det er ikke noget nyt Spørgsmaal, jeg her kommer med, uagtet det maaste er nyt for Adskillige. Vi pleie ikke her i vor konservative Rigsdag at følge meget med, hvad der sker i Udlandet. Jeg har gjennemgaaet de fleste Forhandlinger, der ere førte i Rigsdagen om Lotterivæsenet, og har der blandt Andet fundet saadanne Bemærkninger, som at vi ikke kunne gaa i Spidsen, andre Lande maatte først ophæve Lotterierne, og det fremvæves paa en saadan Maade, som om det var ganske almindeligt, at der var Statslotterier i saa godt som alle andre Lande, hvilket jo er en fuldstændig Feiltagelse. Jeg skal tillade mig at fremhæve, at Modstanden mod Lotterivæsenet er fremkommen fra meget forskjellig Side, Folk af de mest forskjellige Partier have været Modstandere af Lotteriet. Der er maaste Adskillige, der kjende St. Pauls Kirken i Frankfurt; i den meget radikale Nationalsforsamling, der holdtes der i 1848, blev Affstafelsen af Lotteriet enstemmig krævet, og i den samme Kirke blev det Samme i 1854 af den evangeliske Kirkefad, der holdtes der, og som var overmaade konservativ, enstemmig vedtaget. I den tydske Rigsdag finder man Folk med saa forskjellige politiske Ansuelser som den konservative Windthorst og Socialdemokraten Bebel, der begge ere